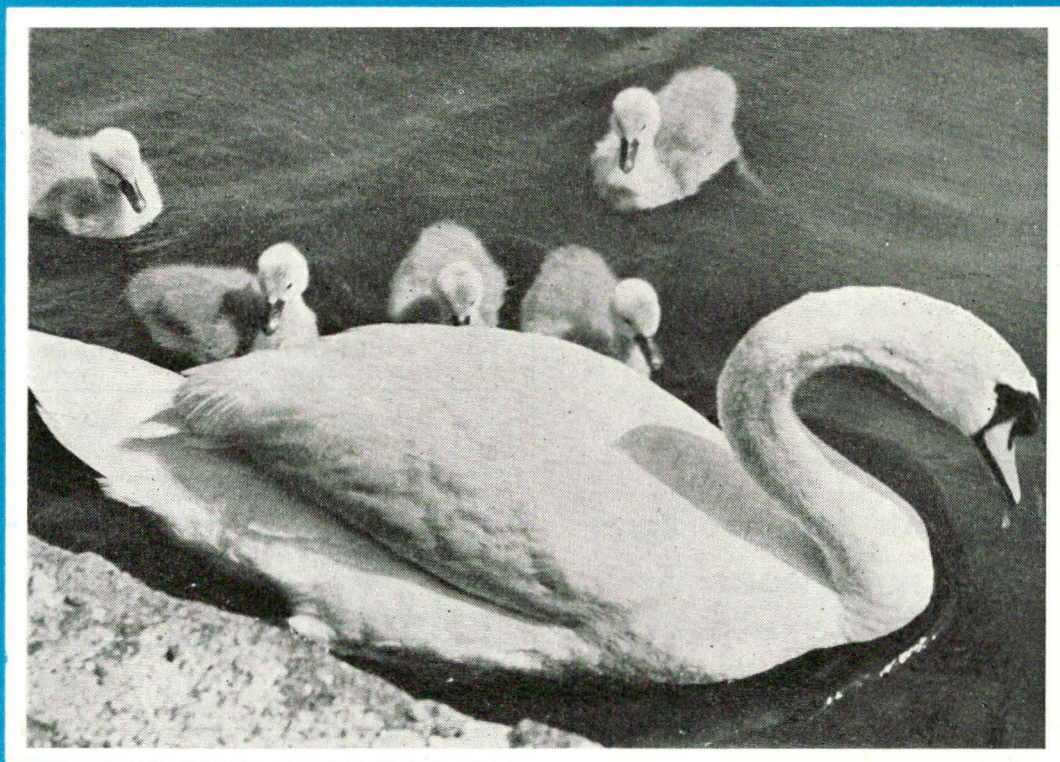

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

Udgivet af Dansk Lokomotivmands Forening

NUMMER 10 . 20. MAJ 1958 . 58. ÅRGANG

Den gensidige Uheldsforsikringsforening for de danske Statsbaners personale

DSB
konstaterer
million-
besparelser
gennem
MY-lokomotiver

Af »Vingehjulet«, juni 1957: »På basis af det foreliggende materiale om brændselsforbrug og om prisforhold for kul og brændselolie kan man beregne, at de 20 lokomotiver i den sidste serie indtil den 1. juni 1957 har bevirket en samlet besparelse i kulforbrug på ca. 90.000 ton, hvilket svarer til lasten i 10 store kulskibe eller omlæstet i jernbanevogne til lasten i en togstamme, der når fra København gennem Roskilde til Viby, Sjælland, medens besparelsen i penge som difference mellem den sparede kuludgift og den virkelige olieudgift ialt andrager ca. 9,5 mill. kr. i det nævnte tidsrum. De besparelser, der er opnået alene på brændelskontoen, andrager altså for disse 20 lokomotiver ca. ½ mill. kr. pr. år pr. lokomotiv.

På tilsvarende måde viser de foretagne opgørelser for de fire første MY-lokomotiver, der nu kører i samme løb som de 20 i den sidst leverede ordre, at disse, fra de blev sat i drift i foråret 1954 og til 1. juni 1957, sammenlagt har forbrugt ca. 7.500 ton brændselolie og præsteret et transportarbejde på ca. 1.250 mill. bruttotonkm. og man kan beregne, at der herved på brændelskontoen alene er sparet ialt ca. 6 mill. kr. Disse besparelser i brændelsudgift er særlig fordelagtige, fordi de også er direkte valutabesparelser.«

NYDQVIST & HOLM AKTIEBOLAG

TROLLHÄTTAN, SVERIGE TELEFON 18000 - TELEX 5284

AKTIESELSKABET

Accumulator-Fabriken

TELEFON 87 16 45

Elegante Kjoler og Smoking
 udlejes

ELKIÆR-OLSEN & SVENDSEN

Nørrebros Runddel 140

Telefon Taga 1513

De forenede Kulimportører

KUL og KOKS

Holmens Kanal 5 . København K

Telefon 211

Spis Kalundborg Margarine

Th. Jørgensen. Telefon 90

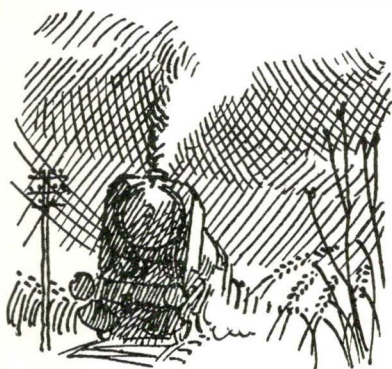
Daglig friskkøret. Leverandør til Feriehjemmet

Aarhus Amtstidende

DEUTA - HASTIGHEDSMAALERE

Leverandør til DSB

Repræsentant for Danmark: **P. FUNDER & SØN** . Nørrevoldgade 68 . København K . Telf. C. 7

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

NR. 10 - 58. ÅRGANG

20. MAJ 1958

Indhold:

Lokomotivførernes placering i lønningsloven	163
DLF's rekreativshjem	164
Ekstraordinær kongres	165
Nyt ansigt i traktorparken	173
Under DLF	174
Personalia	174
Nye adresser	174
Det jysk-fynske statsbanepersonales bibliotek	174

Forsidebillede:

Stille idyl.

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)

K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:

Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. 7269.
Kontortid 10-16.
Postkonto 20541.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Lokomotivførernes placering i lønningsloven

Den 22. maj kaldtes påny til ekstraordinær kongres i Dansk Lokomotivmands Forening.

Hovedbestyrelsen havde siden den ekstraordinære kongres den 13. april søgt alle forhandlingsveje udnyttet for at få tilfredsstillet de rimelige og retfærdige krav, som den ekstraordinære kongres den gang stillede sig bagved, og som ønskedes opfyldt, før lokomotivmændene kunne tiltræde det da foreliggende udkast til en ny lønningslov. Mulighederne for en heldig løsning af problemerne viste sig, som tiden gik, at være minimale, og hovedbestyrelsen fandt det derfor nødvendigt at sammenkalde til ekstraordinær kongres påny, for at denne kunne tage den endelige beslutning om, hvilke foranstaltninger der skulle træffes for at understrege alvoren bag vore krav.

Da hovedbestyrelsen traf sin beslutning om den ekstraordinære kongres indkaldelse, kunne man ikke se nogen videre mulighed for yderligere forhandling, men i den korte tid, der lå imellem dennes møde og kongressen, skimtedes nye veje for forhandlinger, hvilket i stærk grad ændrede forudsætningerne for kongresrepræsentanternes stillingtagen til situationen.

På denne baggrund vedtog man eenstemmigt en, af et på kongressen nedsat udvalg formuleret, udtalelse som følgende:

Dansk Lokomotivmands Forenings ekstraordinære kongres den 22. maj fastholder den tidligere truffe beslutning fra kongressen den 13. april og står uforstående overfor, at den forhandlingsvilje, organisationen har lagt for dagen, ikke er blevet imødekommet og resultatet i en ændring af lokomotivførernes lønmæssige placering. Man beklager, at andre organisationer har fundet anledning til, ikke alene at modarbejde foreningens arbejde, men tillige udadtil gennem pressen givet udtryk for deres tilfredshed med lokomotivmændenes lønningsforhold. Skønt det gennem centralorganisationen er pålagt de enkelte organisationer selv at føre forhandlingerne vedrørende normeringerne, og der mellem vor organisation og Statsbanernes ledelse er opnået enighed om en bedre placering af lokomotivførerne, er der forekommet en uheldig indblanding fra en side, som ingen forbindelse har med Dansk Lokomotivmands Forening. En anden optræden havde været ønskelig, og en tavshed fra de pågældende havde været klædelig.

Når Dansk Lokomotivmands Forening fortsat fastholder modstanden mod den foreliggende kommissionsbetænkning, er det med berettiget henvisning til den urimelige behandling, lokomotivførerne har fået. Gennem de senere års normeringslovsforhandlinger har administrationen på grund af lokomotivførergruppens størrelse henvist et forslag om oprykning til den højere lønklasse til en lønningslovsrevision. Dette, skønt foreningen har

FN-nyt

Ny ILO-indsats for ret til at organisere sig

Den internationale Arbejderorganisation ILO's styrelse har besluttet sig til at rette en særlig henstilling til regeringerne i de lande, der endnu ikke har ratificeret ILO's konventioner af 1948 og 1949 om forsamlingsfrihed og retten til at organisere sig. Samtidig besluttede styrelsen at foretage en fortløbende undersøgelse af forholdene i forbindelse med organisationsfriheden.

Inden disse beslutninger havde styrelsen behandlet visse rekommandationer fra organisationens generaldirektør, David A. Morse, vedrørende forholdene på dette område. Styrelsen udtalte i den forbindelse, at organisationsfrihed ikke kan gennemføres i praksis, hvis ikke de grundlæggende individuelle friheder som forsamlingsfrihed og ytringsfrihed respekteres. Styrelsen vedtog derfor, at den oversigt, der nu skal udarbejdes, bliver så omfattende, at den dækker alle de områder, der berører organisationsfriheden.

Man venter, at denne undersøgelse vil gøre det muligt for ILO mere nøjagtigt at definere problemer vedrørende disse spørgsmål.

Nye fremskridt for ligelønsprincippet

Den internationale Arbejderorganisation, ILO, har foretaget en undersøgelse i 22 lande og 2 områder for at konstatere, i hvilken udstrækning man anvender ligelønsprincippet. Undersøgelsen viser, at der stadig eksisterer uretfærdigheder, men at regeringer og myndigheder gør sig anstrengelser for at afskaffe dem, og herved støttes af arbejds-, arbejds-giver- og kvindeorganisationer.

Som eksempel på lande, hvor udviklingen er gået i positiv retning, nævner ILO Mexico, hvor lønskalaerne fastsættes uden hensyn til køn.

90 år

Pensioneret lokomotivfører Vald. Rønne, der i mange år kørte på Kallundborg-København, når 1. juni den høje alder af 90 år.

Han er åndsfrisk og følger i Lokomotiv Tidende med interesse, hvad der sker på hans gamle felt.

Han nyder nu sit otium på Betaniahjemmet, Hjarnøgade 5, Århus.

medvirket i fuld udstrækning, i det ved Danske Statsbaner gennemførte rationaliseringsprogram, som har haft en væsentlig indflydelse på skærpelsen af de tjenstlige forhold, og som har medført en betydelig udvidelse i eenmandsbetjeningen tillige med større hastighed, større togbelastning m. v.

Det kan derfor ikke anerkendes, at lønningskommissionen og folketingets udvalg angående lønningslovsforslagene tilbageviser foreningens saglige henvendelse, som alene omfatter 400 mennesker med mere end 30 års tjeneste, gennem hvilken de har medvirket i den tekniske udvikling og blot kræver en oprykning til en lønningsklasse, hvortil der for andre tjenestemandsgupper er automatisk adgang med en levealder på 33 år, uanset arbejdsområdet og tjenestens art. En stor part af de nævnte lokomotivførere er tidligere tilbageholdt ved oprykning – ikke på grund af kvalifikationer – men fordi de var fyldt 60 år. Dette uanset den almindelige regel om avancement til det fyldte 63. år på samme tjenestested, og at der i det nye lovforslag endog åbnes adgang for tjenestemandsgupper langt ud over denne aldersgrænse.

Kongressen forstår den bitterhed, der hersker i medlemskredsen, og som uvægerligt måtte opstå efter den sårende måde, hvorpå lønningskommissionen har fundet anledning til at vurdere lokomotivførernes gerning. Man takker for den forståelse vore forhandlere har mødt hos administrationen ved Danske Statsbaner og hos de samarbejdende organisationer og sætter sin lid til, at folketinget vil tilkendegive samme sympati.

Kongressen har på mødet i dag indgående taget stilling til den foreliggende situation og er indstillet på at gennemføre sine krav med alle heraf følgende konsekvenser, hvorfor den samtidig med fuld anerkendelse af vore forhandlers indsats giver hovedbestyrelsen uindskrænket bemyndigelse til at understrege kravene.

Referatet af denne ekstraordinære kongres kommer i et senere nummer af DLT.

DLF's rekreativshjem

Ferie- og Rekreativshjemmet står nu foran at skulle åbne dette års sæson, og lørdag den 31. maj lægger vi ud. Som tidligere år er der allerede indgået mange ansøgninger om ophold, og vi kan i den forbindelse meddele, at den store søgning først og fremmest giver sig tilkende ved, at der nu er fuldstændig optaget i juli måned. Derimod er der enkelte ledige perioder i juni og august måned, og interesserede som ønsker et ophold på feriehjemmet i år, og som kan få lejlighed til det i disse 2 måneder, bør snarest reservere sig plads, hvis de ønsker at komme i betragtning.

På givne anledning skal vi påny understrege, at der ikke kan fås ophold på under 7 dage ifølge en bestemmelse i den gældende beværterlov, ligesom det heller ikke kan lade sig gøre at invitere gæster til et enkelt eller flere måltider, medens man selv har ophold på feriehjemmet.

Vor 1. ekstraordinære kongres

i København den 13. april 1958

Foreningens formand, E. Greve Petersen åbnede kongressen med en velkomst til de delegerede, hvorpå han udtalte følgende mindeord over foreningens afdøde hovedkasserer lokomotivfører K. O. Svendsen:

Det var et smertens budskab vi modtog lørdag den 5. april om vor hovedkasserers død.

Da Svendsen første gang blev syg sidste efterår, havde vi alle håbet, at det var noget forbigående, et håb, vi blev bestyrket i, idet de første to af de fire operationer, Svendsen måtte gennemgå, blev foretaget ambulantly. Det skulle imidlertid gå anderledes end vi håbede og ønskede, og vi, der jævnligt besøgte Svendsen, måtte efterhånden se det som en kendsgerning, at vi ikke ville komme til at se ham mere på kontoret på Hellerupvej.

K. O. Svendsen kom tidligt ind i organisationsarbejdet, hvor hans store evner og arbejdskraft, hurtigt bragte ham frem i forreste linie. De, der kan huske tilbage til tiden omkring 1929, vil kunne huske, at man dette år valgte Svendsen til kasserer for den daværende lokomotivfyrbøderkreds.

Ved kredsordningens ophævelse i 1935 fratrådte Svendsen, og overgik kort tid efter til lokomotivmestertjenesten, for atter, i 1943, at vende tilbage til organisationsarbejdet, idet han da blev valgt til foreningens hovedkasserer.

Udover det direkte arbejde indenfor vor organisation, har Svendsen haft mange andre tillidshverv, og det skal her navnlig nævnes, at hans store hjerte, overfor de kammerater der var kommet i økonomisk nød, gjorde ham særligt velegnet i arbejdet indenfor Låneforeningen.

Svendsen har, ved sit arbejde og sin indsats, skåret sit navn udslette-

ligt indenfor vor organisation, og danske lokomotivmænd vil altid bevare mindet om K. O. Svendsen i taknemmelighed.

Formandens mindeord påhørtes stående.

Efter åbningshøjtideligheden foretoges navneopråb af repræsentanterne.

Formanden forelagde herefter forslag til forretningsorden, der vedtoges.

Til kongressens tillidsmænd foreslog hovedbestyrelsen til ordstyrere: lokomotivfører S. Suneson, hovedbestyrelsen, og lokomotivfører Aage Hansen Gb. Til protokolførere: lokomotivfyrbøder P. H. Andersen, Fa., og lokomotivfører J. V. B. Christiansen, Ar. Til protokolrevisorer: lokomotivførerne C. V. Søgaard Hansen og H. Halbro, begge Ar. Til stemmetællere: lokomotivfører J. Mayman Hansen, Sg, lokomotivfyrbøder N. S. G. Christensen, Rd., og lokomotivfører R. U. Andersen, Sdb. Alle valgtes.

S. Suneson takkede på de valgtes vegne for den udviste tillid, og forelagde dagsordenen, der som eneste punkt havde: Lønningskommissionens betænkning.

Dagsordenen godkendtes.

Foreningens formand aflagde derpå følgende beretning om lønningskommissionens betænkning.

Den kommissionsbetænkning vi i dag skal tage stilling til, er et resultat af 4 års forhandlinger. Det kan måske derfor syntes som om den tid, der levnes de enkelte tillidsmænd til at tage stilling til betænkningen, er noget kort, men det må her tages i betragtning, at såvel lønningskommissionen som de enkelte tjenestemandsoverorganisationer, har fundet tiden nu moden til fremsættelse af forslag til ny lønningsslov, og da dertil kommer, at man har fundet det hen-

sigtsmæssigt, at få loven vedtaget i indeværende folketingssamling, har det været nødvendigt at indkalde såvel vor, som de øvrige etatsorganisationers kongresser, med så korte varsler som sket er.

Det materiale kongressens repræsentanter har modtaget, har det ikke været muligt at udsende på et tidligere tidspunkt.

Betænkningen til lovens 2. del blev først færdig for åf dage siden, og det har, vedrørende denne del af betænkningen, ikke været muligt at få et korrekturtryk færdig til udsendelse. Det kan dog, angående 2. del, oplyses, at den er opbygget på den gamle lovs principper, hvad angår placering af lokomotivmændene.

Angående hele kommissionsbetænkningen kan siges, at der er sket væsentlige ændringer i forholdet til Tjenestemandsløven af 1946. Det er dog gennem loven fastsat, at tjenestemandsbegrebet for de nuværende tjenestemænd vil blive bibeholdt. Hvorledes det vil gå for fremtidige ansatte kan ikke siges for nærværende. En ny kommission skal tage stilling til, om de, der antages efter 1. april 1958, skal ansættes på tjenestemandsbasis, eller om fremtidige ansættelser skal ske efter former kendt fra det private arbejdsmarked.

Et ville dog efter formandens mening være sikkert, nemlig at tjenestemandsbegrebet som sådan, ville uddø i løbet af den næste menneskealder.

Formanden udtalte videre, at det ikke var hans mening at gennemgå betænkningen stykke for stykke, men derimod blot nærmere omtale de punkter, der vel måtte siges at have særlig interesse. Skulle der være andet, der har de enkeltes særlige interesse, skulle dette jo nok komme frem i den efterfølgende debat.

Vedrørende oprykninger fra den ene lønklasse til den anden, i forbindelse med forfremmelse, ville oprykning efter den ny lov fortsat ske, såvel ved opslag som ved anciennitet, efter de samme regler som var gældende i den hidtidige lov.

Der er dog sket den væsentlige ændring, at organisationerne vil få tilsendt listen over ansøgere til en stilling, mod som hidtil, at organisationerne selv skulle fremskaffe sådanne ønskede oplysninger.

Det skal videre nævnes, at der, angående aspiranter, er sket den ændring, at aspiranttiden vil blive talt med i lønancienniteten. Der har endvidere for aspiranttids vedkommende, været drøftelser om en opretholdelse af de hidtil gældende betingelser for ansættelse som tjenestemand. Kommissionen er her enedes om, at opretholde det gældende alderskrav på 21 år, før ansættelse kan finde sted, ligesom man er enedes om, at der bør være en prøvetid på 6 måneder, hvor opsigelsesvarslet gensidig er 14 dage. Efter denne tid er opsigelsesvarslet fra statens side 3 måneder, og fra aspirantens side 1 måned.

Vedrørende paragraf 8 angående afskedigelser, er der nu åbnet adgang for organisationerne til at påtale en afskedigelse.

I funktionsreglerne er der sket væsentlige ændringer, det skal bl. a. nævnes, at der efter de ny regler ydes den fulde forskel allerede efter 4 ugers funktion.

Der havde været meget store vanskeligheder i kommissionen med at få gennemført ændringer i funktionsreglerne. Man havde bl. a. fra CO I's side ønsket at karenstiden på de 4 uger skulle bortfalde, et ønske der dog måtte opgives, idet det viste sig, at finansministeriet – i tilfælde af karenstidens bortfald – ville kræve sygereglementet optaget til revision.

Spørgsmålet om forhandlingsret er principielt ført derhen, at man skal være tilsluttet en centralorganisation, for at opnå forhandlingsret. Der havde endvidere været forhandlet om en udvidelse af antallet af afdelinger, indenfor den enkelte styrelsesgren fra 2 til 3, et forhold der – efter formandens opfattelse – evt. ville have

givet vor organisation den ny forhandlingsret, idet vi var den ældste organisation.

Ændringen blev ikke indført, men der er grund til at præcisere, at vi stadig har forhandlingsret som hidtil.

Der er endvidere – efter ønske fra centralorganisationerne – sket den ændring, at det fremtidigt er finansministeren der skal afgøre, hvorvidt en tjenestemandorganisation kan opnå anerkendelse som forhandlingsberettiget.

I paragraf 33 vedrørende lønningsforskud, er beløbsstørrelsen ændret fra 3000 kr. til 6000 kr., under hensyn til den ændring der er sket i lønberegningen.

Vedrørende lønningsforskud skal endvidere nævnes, at dersom en tjenestemand afgår ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten, bortfalder enkens pligt til at tilbagebetale forskudsbeløbet ved efterindtægtsperiodens udløb. Endvidere kan finansministeren helt eller delvis fritage enker for tilbagebetaling af restgæld.

Angående paragraf 48, omhandlende Lønningsrådet, har centralorganisationerne stillet forslag om, at alle 4 forhandlingsberettigede centralorganisationer får sæde i dette råd. Forslaget blev ikke fulgt fuldt ud, idet kommissionen ikke mente at kunne bryde princippet om, at de af folketinget valgte rådsmedlemmer udgør flertallet af de stemmeberettigede. Der er dog sket den ændring, at stedfortrædere for de 2 medlemmer i rådet, der repræsenterer CO I og II, får adgang til at overvære rådets møder, dog uden stemmeret, dersom de faste medlemmer af rådet er tilstede.

Ændringen vil medføre, at en repræsentant fra Samrådet vil få sæde i Lønningsrådet. At stemmeret ikke altid er tilstede, vil ikke være af største betydning, alene dette at kunne overvære de enkelte møder, må være det afgørende.

Et mørkt punkt i den foreliggende kommissionsbetænkning er pensionen. Det var vel ventet af alle, at der ville ske en forringelse af de hidtil gældende regler, men at ændringerne var blevet så drastiske var vist ikke ventet.

Det værste måtte vel siges at være indførelsen af 67 årsgrænsen. Det havde dog ikke været muligt at komme udenom denne grænse, idet den jo er nedfældet i bestemmelserne om folkepension. Fra vor side havde der i CO I været fremført ønske om en speciel ordning for lokomotivmændene, således at vi skulle kunne gå i en alder af 65 år uden lægeattest. Dette krav har ikke kunnet gennemføres, og der skal her peges på, at navnlig partiet Venstre, i kommissionen, har ført en hård kamp for en indførelse af 67 års grænsen.

Det er dog lykkedes at få en tilføjelse til betænkningens bemærkninger, hvorefter der – ved pensionering før det fyldte 67. år – skal tages behørig hensyn til karakteren af den pågældendes arbejde. Det var formandens mening, at der på denne måde ville blive sikret vore medlemmer, der på grund af svagelighed måtte gå fra tjenesten i en alder af 65 år, en large behandling af deres lægeattester.

Videre udtalte formanden, at de ny regler navnlig ville ramme den tjenestemand, der måtte forlade tjenesten i 50 års alderen, på grund af svagelighed.

Om de ny pensionsregler iøvrigt måtte siges, at de var klare og enkle i opbygningen, således at det nu vil være muligt for den enkelte selv at udregne sin pension.

Pensionsbidraget vil i fremtiden blive væsentlig højere, hvilket måtte anses som rimeligt, efter den stedfundne udvikling på dette område. Bidraget vil i fremtiden omfatte 4 pct. af bruttolønnen ÷ stedtillæg, mod de tidligere gældende regler på 5 pct. af den pensionsgivende løn.

Selve pensionsberegningen vil i fremtiden ske efter en procentberegnet løn, hvor man af de første

4000 kr. vil kunne beregne 100 pct.	
4000 » indtil 8000 kr.	95 »
8000 » » 12000 »	85 »
12000 » » 16000 »	75 »
over 16000 kr.	70 »

Pensionsalderen regnes som hidtil fra det tidspunkt, hvor man har været ansat i 5 år efter det fyldte 30. år, altså tidligst pensionsret fra det fyldte 35. år.

Beregningen af pensionsalderen sker i fremtiden efter en procent-skala, mod hidtil en pensionsbrøk, således at procentsatserne 50 pct. og 75 pct. bliver yderpunkterne i den ny skala.

Enkepensionerne forringes væsentlig i forhold til de nugældende, og her navnlig pensionerne for de unge enker. Som en særlig drastisk ændring her kan nævnes, at enkepension i fremtiden kun vil kunne oppebæres, såfremt manden var pensionsberettiget. Sådanne unge enker vil, i stedet for pension, få udbetalt 2 års løn, beregnet efter mandens sidste udbetalte lønningsindtægt. Disse 2 års løn vil i visse tilfælde, hvor der er tale om en engangsudgift med fremtidig erhvervsvirksomhed for øje, kunne udbetales på een gang.

Er der i ægteskabet børn under 18 år, tillægges der egen- og enkepension en børnepension på 1500 kr. årlig pr. barn. I de tilfælde hvor enken ikke er pensionsberettiget, eller hvor børnene er både fader- og moderløse, andrager børnepensionen 2400 pr. barn.

Aldersgrænsen for børnepension på 18 år kan – som hidtil – når uddannelsesforhold taler herfor, forhøjes indtil 24 år.

Hvad angår de reducerede pensioner, der som nævnt navnlig berørte de unge enker, mente formanden egentlig ikke, at der var noget unaturligt i de skete ændringer. Man måtte se ændringerne som et incitament overfor den unge enke til selv at gøre en indsats for at skabe sig en fremtidig indtægt. Som det er nu, kan man vist roligt sige, at der i mange tilfælde udbetales for store pensioner til de helt unge enker.

Iøvrigt angående enkepensionen skal siges, at der ved dødsfald – som følge af tilskadekomst i tjenesten – ikke sker nogen ændring i reglerne. I disse tilfælde vil enken, uanset alder og pensionsret, få udbetalt højeste enkepension.

Reglerne om efterindtægt ændres der ikke ved i den ny lov, der vil som hidtil være efterindtægt i 3 måneder, og sker dødsfaldet som følge af tilskadekomst i tjenesten, efterindtægt i 12 måneder.

Formanden gik herefter over til at omtale spørgsmålet om lønningerne, og udtalte, at det var vel det, der var imødeset med de største forventninger.

I hele lønningsklasseopbygningen var der sket en væsentlig reduktion, idet disse er reducerede fra 82 til 30 lønningsklasser, hvilket havde været et stort problem at få indordnet, uden at den ene gruppe følte sig forfordelt i forhold til den anden.

I forslaget er de hidtidige bundklasser 16., 15. og 14. lønningsklasse slået sammen til een, hvilket må ses som en rimelig foranstaltning.

Lønningerne vil som hidtil blive reguleret i opad- eller nedadgående retning gennem et pristalsreguleret reguleringstillæg. Endvidere er der i loven indføjet et nyt tillæg, overenskomststillægget, hvorom der kan forhandles med finansministeren, dersom der sker ændringer i lønningerne på det private arbejdsmarked. Tillægget er udtryk for en reallønsregulering og har ingen forbindelse med dyrtidsreguleringen. En sådan forhandling vil første gang finde sted 1. oktober 1961.

Om spørgsmålet vedrørende reguleringen af lønningerne efter pristallet, havde der i kommissionen været uenighed om skatternes indregning i pristallet, idet partiet Venstre havde forlangt disse holdt udenfor. Der var dog ikke sket nogen ændring, vore lønninger ville blive reguleret efter samme pristal som det private arbejdsmarkeds.

Angående reguleringen iøvrigt kunne oplyses, at der var sket en ændring, der skulle betinge afstanden lønklasserne imellem bibeholdt, også selvom antallet af reguleringstillægsportioner steg eller faldt. Det var således altid grundlønnen + alderstillæg (bruttoløn) der var bestemmende for reguleringstillæggets størrelse, og tænker man sig pristallet stige så meget, at bruttoløn i skalaen for reguleringstillæg går over i en anden portionsstørrelse, da vil man få denne større portion. Går pristallet den anden vej, vil portioner altså modsat kunne blive mindre.

Ifølge det foreliggende forslag, vil

lokomotivfyrbøderne blive placeret i 7. lkl., elektroførerne i 10. lkl., med ret til oprykning i 12. lkl, lokomotivførere i 12. lkl., og kørelærere samt lokomotivførere ved MY driften i 15. lkl.

Ved overgang til den ny lønlov vil en tjenestemand ikke opnå slutløn efter den ny lov, blot fordi han var på slutløn i sin hidtidige lønklasse. Beregning over, hvorledes indplacering skal ske, foretages på grundlag af den nuværende bruttoløn ÷ stedtillæg, med tillæg af 20 pct. af den nuværende pensionsgivende lønning. Har man mere end 6 års anciennitet i den nuværende lønklasse, er tillægget af den nuværende pensionsgivende løn 24 pct. Efter den således udregnede placeringsløn, vil man blive indplaceret på det nærmest højere løntrin i den ny lønklasse.

Foruden ændringerne i lønningsklasserne, er der også sket ændring af stedtillægget. Sats A forhøjes således med 300 kr. årligt til 948 kr. Sats B med 96 kr. til 600 kr. Sats C med 54 kr. til 420 kr. og sats D med 36 kr. til 300 kr. årligt. Stedtillægssats E bortfalder helt, og de der hidtil har været på denne sats, rykker op i sats D. Samtidigt med denne ændring bortfalder det hidtidige Sønderj.till.

En radikal nyændring i loven er indførelsen af ligelønsprincippet. Man kan hilse denne ændring som særligt velkommen, men må dog ikke glemme, at ca. 90 pct. af de ugifte er kvinder, og heraf langt det største antal ganske unge piger, der ved ligelønsprincippet indførelse, opnår en klækkelig procentdel af de 130 til 140 mill. kr. lønningsloven beregnes at ville koste.

Efter gennemgangen af de enkelte regler i lønningsbestemmelserne må man vel – udtalte formanden – anlægge den betragtning, at den rent pengemæssige fremgang, der ligger i det foreliggende forslag, er i overkanten af hvad vi havde ventet. Et ganske andet spørgsmål er, om vi finder den placering, der er givet lokomotivførerne, som rimelig.

Som det fremgår af det forslag, hovedbestyrelsen har tilsendt lønningskommissionen, er der fra vor side stillet sagligt motiverede krav,

vedrørende lokomotivførernes fremtidige placering.

Det har ikke været muligt, at få disse krav ført igennem, men en overgang så det ud til, at vi ville have kunnet få flere lokomotivførere op i 15. lkl., idet jeg – som formanden for kommissionen udtalte det – havde fået den nødvendige politiske støtte hertil i lønningsskommissionen. Så sent som natten til lørdag blev forslaget om disse lokomotivføreres oprykning forkastet i kommissionen, hvilket måtte ses på baggrund af, at der blev rejst modkrav fra CO II's side.

Vi ligger i en tid, hvor der er mulighed for indkøb af endnu flere MY lokomotiver, og man kan vel regne med efterhånden at have et antal på omkring 100 af disse ny lokomotiver. Det vil blive MY af den kendte størrelse på 1750 hk, og der vil også komme et antal på 1250 hk.

Når man ser på problemerne, således som disse tegner sig for vor organisation i dag, må vi endvidere tage det med ind i billedet, at der ligger forslag om remisearbejdere på lokomotiverne et forhold der hænger nøje sammen med forholdene på det private arbejdsmarked, hvor den u-faglærte også trænger sig mere og mere frem.

Hovedbestyrelsen vil gerne om kongressen vil give et nøgternt billede af sit syn på det foreliggende forslag. Man må her tage alle forhold i betragtning, og ud fra en saglig vurdering af fordele og mangler, tage stilling til, om man mener forslaget er acceptabelt for vor organisation.

Hovedbestyrelsen har for sit vedkommende meget grundigt gennemgået forslaget, og mener herud fra ikke at kunne anbefale forslaget til vedtagelse.

Formandens redegørelse blev af de delegerede hilst med bifald, hvorefter dirigenten gav ordet frit for debat.

Lokomotivfører B. V. Olsen afd. 3, Hgl. indledte med en tak for den af lagte redegørelse, og udtalte som sin opfattelse, at der var to hovedspørgsmål at tage stilling til, nemlig spørgsmålet om løn og lønklasseplacering, samt pensionerne.

Der var ikke noget urimeligt i, udtalte Olsen derefter, at man satte pensionsbidraget op, men at pensionerne samtidig skulle falde, måtte ses som en forringelse.

Ligeledes fandt han indførelse af 67 års alderen aldeles urimelig. Tager man som eksempel en lokomotivfører, der for få år siden fandtes for gammel til oprykning til MY driften, så er samme mand i dag for ung til at blive pensioneret. Olsen kunne ønske sig en større demokratisering af pensionsbidragene, f. eks. kunne man opkræve 4 pct. af de første 10000 kr. løn, og derefter lade bidraget stige med $\frac{1}{10}$ pct. for hver 1000 kr. lønstigning. Herved ville man opnå, at de højere og højest lønnede kom til at betale en væsentlig større del af pensionskassens udgifter.

Fandt det endvidere mærkeligt, at der i kommissionsbetænkningen stod, at man skal tilskynde en svagelig på 65 år til at blive 2 år endnu, ligesom han i hele pensionsspørgsmålet fandt, at der ikke var taget særligt hensyn til de store årgange og hele beskæftigelsesproblemet.

Havde endvidere den opfattelse, at Greve Petersen var enig med administrationen om lønningsklasseplaceringen, og ville her gerne pege på det rimelige i, at f. eks. lyntogslokomotivførere og kørelærere ved MO driften blev rykket op i 15. lkl.

Idet Olsen sluttelig opfordrede kongressen til at forkaste betænkningen, forelagde han følgende forslag til udtalelse:

»Dansk Lokomotivmands Forenings repræsentanter, samlet til kongressøndag den 13. april 1958, vedtager følgende.

Det forslag til en ny lønningsslov, som »Lønningsskommissionen af 1954« har fremsat – afvises.

Det foreslås, at der snarest ned sættes en ny lønningsskommission, sammensat på den måde, at tjenestemandorganisationerne udpeger halvdelen af medlemmerne.

Kommissionen skal afgive betænkning snarest, og senest 1. oktober 1959.»

G. A. Rasmussen afd. 1, Gb. takkede Greve Petersen og foreningens lønudvalg for det store arbejde, der var udført, det havde ikke været

nogen let opgave disse kammerater havde haft i den seneste tid.

Videre udtalte Rasmussen, at han var enig med Greve Petersen i, at der vel nok var flere penge i loven, end de fleste havde ventet. Han var dog faldet noget i forundring over, at man var gået tilbage til de gamle regler med mange alderstillæg, dette måtte betragtes som et tilbageskridt, idet man jo i tidligere love havde kæmpet for, at der kunne opnås slutløn indenfor så kort et åremål som muligt.

Udtalte videre sin store tilfredshed med indførelse af ligelønsprincippet, ligesom han stort set kunne være tilfreds med de ny funktionsregler.

Spurgte dog, angående funktionsreglernes fortolkning, om en lokomotivfyrbøder med 1 års prøven, ville kunne opnå funktion som lokomotivfører, når han ellers ikke iøvrigt opfyldte betingelserne for udnævnelse til lokomotivfører.

Lokomotivfyrbødernes placering kunne Rasmussen ikke rigtig se var en imødekommelse af vore krav, idet alle håndværkere ved etaten jo var rykket op i 7. lkl.

Afd. 1 havde henstillet til foreningens lønudvalg, at der blev taget særligt hensyn til de ældre lokomotivførere, og ville her finde det naturligt, at også MO driften blev oprykket.

Var ikke videre chokeret over ændringerne i pensionsreglerne, men havde dog håbet på knap så store nedskæringer.

Det værste i de nye regler er 67 års grænsen, og dette navnligt for de kolleger der tidligere var blevet forfordelt. At man ikke mere kan gå to år før tiden, syntes at være den væsentligste forringelse af de gældende regler.

Angående enkepensionen til de unge enker, mente Rasmussen at det måske var rigtigt, at man i visse tilfælde kunne se reglerne som et incitament til selv at søge et erhverv. Ville dog pege på, at forholdet ikke kunne generaliseres, idet forholdet ville stille sig noget vanskeligere for de, der ikke havde en uddannelse at falde tilbage på.

Angående sin stilling til de foreliggende lønningsslovsforslag, ville

Rasmussen tage meget store forbehold, hvad angår lønklasseplaceringen og de ældres pensionsforhold.

E. G. Appel, *afd. 40, Ar.* beklagede, at afdelingerne havde haft så kort tid til at sætte sig ind i de foreliggende forslag. Ville iøvrigt til lovens paragraf 17 sige, at der ikke burde kunne afholdes forundersøgelsesforhør uden bisidder, ønskede ligeledes en tidsbegrænsning af forundersøgelserne, idet en senere afgørelse jo kunne resultere i forsættelse til anden stilling.

Udtrykte derefter sin personlige skuffelse over, at DLF ikke var blevet den tredje forening med forhandlingsret.

Kunne – vedrørende paragraf 26 – ikke rigtig forstå, hvorfor CO I gik imod det af CO II stillede forslag om forfremmelsesråd. Var udmærket klar over at en tillidsmand, der fik plads i et sådan råd, måtte tage standpunkter, der til tider kunne være smertelige, men mente trods alt, at et råd af den omtalte karakter, ville være af stor betydning for organisationerne.

Vedrørende pensionsspørgsmålet var Appel enig i, at det var 67 års grænsen der ville vække størst utilfredshed. Fandt iøvrigt, at kommissionen var sprunget over, hvor gærdet var lavest, for at opnå en besparelse. Man skulle på dette område have skelet lidt mere til de problemer, der ligger i vort samfund med de store årgange og arbejdstidsforkortelsen.

Mener iøvrigt, angående pensionen, at der i overgangsbestemmelserne er taget for lidt hensyn til de 63 og 65 årige.

Angående de ny funktionsregler, fandt han, at der var flest plusser deri forhold til de gældende regler. Mente dog det var et minus, at der nu kun skulle 7 dage til at afbryde en opnået funktion.

Vedrørende tjenestetiden, fandt Appel det for så vidt mærkeligt, at kommissionen kun havde fundet det nødvendigt at foretage en afkortning af norm B. Mente iøvrigt her, at det ville være en dårlig udvej, dersom man evt. ville kompensere os over lønnen, idet det vel kun var et spørgsmål om tid, inden nedsættelse

af arbejdstiden på det private arbejdsmarked ville komme.

I forbindelse med den beslutning, som man ville have kongressen skulle træffe i dag, ville Århus lokomotivfører afd. tage forbehold for sit standpunkt, indtil debatten her var afsluttet.

N. K. Jensen, *afd. 40, Ar.* Ifølge de i betænkningen optagne bemærkninger til paragraf 10 – udtalte Jensen – skal den, der træder udenfor nummer, have sin pensionsanciennitet fastsat på normeringslov. Dette ville være meget uheldigt for den, der rent midlertidigt forlod tjenesten, f. eks. for at overtage et borgerligt hverv. Da dette måske kunne virke hæmmende for den, der deltog aktivt i det politiske liv, fandt Jensen, at man burde lade manden, ved tilbagevenden til sin tjeneste, træde ind i sine gamle rettigheder.

Funktionsreglerne kunne betegnes som både gode og onde, reglen om, at fridage kunne virke afbrydende, var desværre stadigt gældende.

Vedrørende pensionsreglerne kunne Jensen tilslutte sig de hidtil faldne udtalelser. Mente herudover, at man havde været for tilbøjelig til at skæve til den procentmæssige forskel mellem løn og pension, det er beløbets størrelse, der her må være det afgørende.

På sidst afholdte formandsmøde, havde Jensen fået den opfattelse, at Greve Petersen ikke var så interesseret i en lavere pensionsalder, var derfor glad for, at denne opfattelse var blevet revideret ved formandens udtalelser i dag.

Ville også gerne pege på, at andre kategorier, f. eks. militæret, kunne afgå med pension ved en væsentlig lavere alder, end 67 år.

Den indførte regel, hvorefter man ved overgang fra statens pensionskasse til en anden pensionskasse, kunne få såvel sit eget, som statens pensionsbidrag udbetalt med tillæg af renter, fandt Jensen var en god nyordning af reglerne.

Udtrykte endvidere sin personlige tilfredshed med, at der nu var mulighed for, at man kunne opnå tjenestefrihed til højskoleophold.

Den lønfremgang loven bød lokomotivfyrbøderne, fandt han ringere

end ventet, var dog godt klar over, at man skulle se fremgangen på langt sigt, men de fleste havde vist nok ventet en større øjeblikkelig gevinst.

Spurgte derfter, om motorførernes placering. Skal disse også placeres i 7. lkl.? Dersom dette er tilfældet, mister lokomotivfyrbøderne en avancementstilling, ligesom mulighederne for funktion som motorfører bortfalder.

Spurgte sluttelig om, hvorledes overgangsbestemmelserne for lokomotivfyrbøder skulle forstås, er det fra hidtidige 14. lkl. til ny 7., eller er det fra hidtidige 13. lkl. oprykningen beregnes?

O. S. Søltoft, *afd. 9, Næ.*, omtalte den utilfredshed der havde været i afdelingerne med, at man ikke dér havde haft lejlighed til at se kommissionsbetænkningen, inden kongressen skulle tage stilling hertil. Mente at kunne konstatere, at betænkningen på det sidste var presset frem, og grunden hertil var vel nok, at man var bange for, at konjunkturerne udefra skulle virke forringende på et evt. resultat af kommissionens arbejde.

Kunne i spørgsmålet om pensionerne tilslutte sig de faldne udtalelser, og mente angående 67 års grænsen, at man her ikke tog hensyn til arbejdets karakter. En dommer, der sidder på kontor, kan vel nok holde til at øse af sin erfaring helt op til de 67–70 år, forholdet for vi andre var dog et ganske andet.

De arbejdsforhold der bydes lokomotivpersonalet i dag, er anderledes end tidligere kendt. Vi har ikke noget mere, der hedder lettere tjeneste for de ældre, og da de nu heller ikke kan gå af med pension på et tidligere tidspunkt mere, fandt Søltoft det rimeligt, at der gennem tjenesten blev ydet mulighed for lettelser, f. eks. ved ydelse af ekstra fridage til folk efter en vis alder.

Vedrørende den skitserede lønfremgang i forslaget, kunne vi vist stort set være tilfredse. Gradueringen vi havde nu, var formanden jo godt tilfreds med, men man måtte ikke glemme, at små depoter som Næ., på denne måde blev forfordelt i henseende til avancementmuligheder for det stationerede personale.

Søltøft gav herefter en redegørelse over hans syn på fordelene ved at bo i den lille by, og udtalte i forbindelse hermed, at det var et stort problem for den enkelte, om han skulle flytte for at opnå den højere stilling. Ville derfor håbe, at hovedbestyrelsen ville få held til, at også få MO driften rykket op.

Fandt iøvrigt ikke lønningsloven helt ringe, men ville dog tage forbehold angående sin beslutning om at kunne stemme for den.

S. A. Jensen, *afd. 19, Ng.* udtalte sin skuffelse over funktionsreglerne, havde håbet en ordning der gav funktion med det samme.

Jensen kunne ikke rigtig forstå, hvorfor stedtillægget var forhøjet så stærkt på sats A, det var fuldt ud lige så dyrt at leve i provinsen, som i København.

Vedrørende pensionen, kunne han tilslutte sig de øvrige faldne udtalelser, og spurgte i den forbindelse, hvorledes forholdet ville stille sig for de kolleger, der havde betalt pensionsbidrag af kørepenge.

Fandt vedrørende lønklasseplaceringen, at alle lokomotivførere ved strækningekørsel burde placeres i 15. lkl.

Henstillede sluttelig til hovedbestyrelsen, at der gjordes en ekstra indsats for de ældre kolleger.

N. M. Jensen, *afd. 31, Str.* kunne ikke rigtig følge opfordringen til ikke at tale om andres lønklasseplacering. Det, der er sket, udtalte Jensen, er jo, at andre kategorier er halet ind på lokomotivmændene. Pudserformænd var tidligere i 14. lkl., nu er de også i 11. lkl. Hvad angår togførerne, så skal de nu også op på siden af lokomotivførerne, vi er blevet distanceret.

Kunne iøvrigt ikke forstå, at jernbaneforbundet ville gå med til den studehandel, der var gjort med administrationen vedrørende togførernes oprykning.

Før i tiden var ancienniteten i høj-sædet indenfor vor organisation, og det skabte tilfredshed. Den graduering vi har nu, er en skamplet på DLF.

Opfordrede sluttelig til forkastelse af det foreliggende lønningslovsfor-slag.

N. O. Dinesen, *afd. 45, Av.* fandt, at afdelingerne burde have haft noget mere at vide om hovedbestyrelsens forslag til kommissionen, havde dette været tilfældet, kunne mange uoverensstemmelser mellem elektroførerne og hovedbestyrelsen have været undgået.

Spurgte derefter, hvorledes indplaceringen af elektroførerne i 10. og 12. lkl. skulle ske.

Kunne rent umiddelbart tilslutte sig det foreliggende forslag om lønninger, men ville dog forbeholde sig sin stilling, under hensyn til Greve Petersens svar angående indplaceringen af elektroførerne.

Fandt vedrørende pensionen, at kommissionen havde set et håb i en kortere pensioneringstid, evt. døds-fald før pensionering skete

Kunne ikke tiltræde kommissionsfor-slaget angående pensionerne.

E. Tandrup, *afd. 31, Str.* udtalte, at man ikke måtte betragte den nuværende 7. lkl. som en slutstilling, den reelle slutstilling var 11. lkl.

Vedrørende lønningerne, havde man på højeste sted indset, at der måtte betales for de tjenestemandsgoder vi havde mistet i tidens løb, hvilket turde tale for sig selv.

Ved eenmandsbetjening var der pålagt lokomotivføreren så stort et ansvar, at det måtte findes rimeligt, at det blev honoreret.

Ved valget af 67 års grænsen for pensionering, havde man valgt at følge reglerne for folkepension. Som motivering herfor bruges i begge tilfælde den højere gennemsnitslev-alder, hvilket Tandrup fandt urime-lig. Der er jo ikke egentlig tale om, at vi blive ældre, det der har forhøjet gennemsnitsalderen er jo den kends-gerning, at børnedødeligheden er fal-det så kraftigt, som sket er.

Vedrørende kongressens stillingta-gen til det foreliggende forslag ud-talte Tandrup, at vi stod overfor en milepæl i vor organisations historie, det vil være en styrke for vore krav, dersom alle slutter op bag organisa-tions formand.

C. R. Nielsen, *afd. 21, Fa.* indledte med en tak til Greve Petersen og løn-udvalg for det store arbejde, der var udført.

Fandt det var et meget stort an-

svar, at pålægge kongressen at tage standpunkt nu.

Det, der var de største problemer, var lønningerne og pensionen, men mon det ikke ville have været sådan, at det havde skabt almindelig tilfredshed, dersom de foreslåede plad-ser i 15. lkl. var blevet en realitet.

Ville sluttelig anbefale, at lade ho-vedbestyrelsen tage standpunkt til kommissionsfor-slaget, navnlig da vi af Greve Petersen havde hørt, at ho-vedbestyrelsen ikke selv gik fuldt ind herfor.

Efter en frokostpause genoptages debatten kl. 14,00.

E. E. Sørensen, *afd. 3, Hgl.* omtalte, at han på lønningslovs-kongressen i 1946 havde været blandt de få, der stemte imod.

Vi fik dengang en væsentlig løn-fremgang, og ikke mindst blev pen-sionerne forbedrede.

Denne gang er der også lønfrem-gang, man hvad angår pensionerne, da er der tale om en stærk forrin-gelse. Det er folkepensionen der nu gør sig gældende, men kan man læg-ge os det til last? Vi har ikke bedt om at få vore pensioner forringede, det, vi har nu, er betingelser vi er antaget under, og det kan man ikke tage fra os.

Hvorledes det skal være for frem-tidige tjenstemænd, kan vi ikke tage os af, det må blive deres sag.

Tænk jer godt om, kammerater, udtalte Sørensen, det er en meget stor beslutning I skal træffe nu. Sig nej til det foreliggende forslag, og stem for *afd. 3's* resolution.

N. P. Røgilds, *afd. 35, Ab.* kunne stort set tilslutte sig de faldne ud-talelser om lovens 1. og 3. del. Ville dog gerne, om der ved forundersø-gelsesforhør i distriktet var en mu-lighed for at kunne medtage sin af-delingsformand, som det er nu, kan vi komme ud for uheldige metoder i sådanne forhør.

Funktionsreglerne var en absolut forbedring, og navnlig dette, at den ældre kunne oppebære sin funktion fortsat, dersom en yngre havde fun-geret.

Var ikke utilfreds med den løn-mæssige fremgang, men mente dog det kun ville være en stakket frist, inden skatterne eliminerede det hele.

Det er en stor skuffelse, at ikke alle strækingslokomotivførere er kommet i 15. lkl., men var godt klar over, at det for rangerførerne var noget andet. Havde der været en ventil for automatisk oprykning for strækingsførere, kunne loven sikkert være tiltrådt.

Forslaget til pension var en stor skuffelse, havde i forbindelse hermed hørt, at politiet – under hensyn til advancementsforholdene – skulle have en lavere pensionsalder.

Røgilds fandt, at det var et æsel-spark, man gav de ældre lokomotivførere, når man tvinger dem til at blive i tjenesten med rangermaskinen som eneste arbejdsområde.

Alborg vil ikke kunne tilslutte sig det foreliggende forslag.

E. A. Sterll, *afd. 23, Pa.* gav til indledning sin fulde tilslutning til de faldne udtalelser om den foreliggende betænkning. Havde i forbindelse med vort arbejdsområde fra anden side hørt udtalelser om, at der til lokomotivmandsstillingen blev benyttet overkvalificeret arbejdskraft. Mente i forbindelse hermed, at den automatiske oprykning til overassistent, man gav assistenterne efter aldersprincippet, var et udtalt bevis for overkvalificering på dette område.

Var endvidere meget utilfreds med bortfaldet af det sønderjydske tillæg.

Kunne sluttelig oplyse, at han personligt ville stemme imod forslaget til ny lønningsslov.

Da ikke flere talere var indtegnede, blev ordet herefter givet til foreningens formand for replisering.

Greve Petersen indledte med at udtale, at det var meget vanskeligt at være uenig med de forskellige talere. Det må dog være hovedbestyrelsens opgave, at søge problemerne lagt i et plan, hvorfra det endelige standpunkt vil kunne tages.

Til B. V. Olsen udtalte Greve Petersen videre, at det ikke var rigtig, når han ville påstå, at man var enig med administrationen om MO lokomotivførernes placering.

Vort krav har som udgangspunkt, at alle lokomotivførere skal i 15. lkl. Da dette ikke kunne gennemføres, reducerede vi vore krav til 600 mands oprykning.

Dette blev også afslået, og vi foreslog derefter, at alle de, der var født omkring århundredeskiftet, ialt ca. 400 mand fik en oprykning, men også dette forslag blev afslået, på trods af en saglig motivering. Det er jo bl. a. også i denne gruppe, de største uretfærdigheder er begået.

Vi må dog, når vi ser på forslaget om vor lønmæssige placering, ikke glemme, at for de fleste af de, der er motoruddannede i dag, er der chance for oprykning gennem MY lokomotivet. Det er hidtil lykkedes at få oprykningen stort set efter anciennitet, og de få der er forbigået, er der reelle chancer for at vi også får med.

Vi må heller ikke glemme administrationens modargumenter, der vil jo blive tale om indkøb af flere MY, og dermed også flere advancementspladser. Endelig må vi stadig ikke glemme, at der for vort vedkommende er tale om at rykke op i embedsmandsklassen.

Begrebet 60–63 år for oprykning, står ganske vist ikke i lovene, det er noget der er fastsat af styrelsen, og ikke at forglemme, godkendt af finansministeren. Man kan efter disse bestemmelser rykke op, dersom det er indenfor samme arbejdsområde, og hvad angår MY lokomotivet, da anses det af DSB som et nyt arbejdsområde.

Mente ikke, at pensionsforholdene er slet så sorte, som man vil gøre dem til.

Vi har indenfor vort område anerkendt nivelleringen, og prøvet at få balance i forholdet. I det forhold har vi ført de højest lønnedes pensionsprocent ned på ca. 65, medens de lavest lønnedes er ført op på godt 80 pct.

I må ikke tro, at hovedbestyrelsen mener, at 67 års grænsen er i orden, man er stadig inde på, at dette er et sort punkt i reglerne.

Vi må endvidere se på, at forslaget er en realitet, set i forhold til vor overgang til folkepensionering, ligesom vi må se i øjnene, at de gamle regler kunne betinge, at man gik fra tjenesten på grund af forholdsvis ringe sygdomme eller skader, og derefter supplerede sin indtægt uden forringelse af pensionen.

Angående den af Hgl. stillede re-

solution måtte vi passe på, at vi ikke udadtil gjorde os selv til grin. Det er nu engang ikke sådan, at vi kan forlange en kommission nedsat alene for vore egne krav.

Til G. A. Rasmussen, Gb. udtalte Greve Petersen, at der intet var til hinder for, at også tredages-prøvede kunne oppebære funktion. Videre ville han finde de forenkede regler som en betydelig forbedring, selvom der var sket en reduktion for afbrydelse til 7 dage.

Motorførerne i 7. lkl. er ikke tilfredsstillende, regner dog ikke med, at der kommer så mange. Fra starten af, skulle motorførerne ligge en lønklasse over overportørere.

Henvendt til E. G. Appel, Ar, henstillede Greve Petersen at læse side 25 i betænkningen. Det kan ikke være rigtigt at medgive bisidder ved forundersøgelse. Den enkelte må være så meget mandfolk, at han kan klare sig selv her.

Med hensyn til forfremmelsesråd var Greve Petersen enig med CO I. Det er væsentlig lettere at forsøge at hjælpe en mand, ved at bagatellisere hans fejl, frem for at være med til at udstøde ham i mørket.

Med hensyn til tjenestetiden er der vist ikke meget for os at hente der, det ville være det bedste, om vi fik kompensation i frihed, f. eks. ekstra ferie.

Hvad angår valgfriheden for overgang til de ny pensionsbestemmelser, er der hidtil – ved overgang fra andre love – ingen der har haft fordel af ikke at godtage de nye. Tiden har da også vist, at flertallet vælger de love, der er kommet.

Til N. K. Jensen, Ar. udtalte Greve Petersen, at han for så vidt ikke havde skiftet mening siden formandsmødet, spørgsmålet var ikke, om man kunne binde folk til at blive, når de blev 67 år, det var tværtimod, om man kunne få dem til at gå.

Der var en reel fremgang for lokomotivfyrbøderne i den ny lønningsslov, hvorfor spørgsmålet for lokomotivfyrbøderne i dag måtte være, at hjælpe til i den anden ende af loven, hvor de jo trods alt havde deres egentlige slutstilling.

Til Søltoft, Næ, Det er ganske givet, at det ville være ønskeligt med

en lettelse i tjenesten for folk over 60 år, men hvordan vil man kæde dette spørgsmål sammen med, at man også kræver opslagspladser for de pågældende.

S. A. Jensen, Ng. var ikke tilfreds med den forhøjelse andre stedtillæg fik, i forhold til København, når dette er tilfældet, tør man næsten ikke fortælle, at det første forslag lød på væsentlig mere. Et er imidlertid sikkert, at de undersøgelser, der har betinget en ændring af satserne, klart viser, at København er dyrere at leve i.

Der vil blive nedsat en kommission for undersøgelse af de nuværende pensionisters forhold. Det, denne kommission ville komme til at beskæftige sig med, var dog kun hvad det midlertidige løntillæg ville have givet, og her skulle man ikke regne med mere end 1½ til 2 portioner.

Til N. M. Jensen, Str., når jeg ikke har villet diskutere andre kategoriers forhold, er det fordi den slags argumenter ikke dur, de steder jeg skal forhandle.

Jensen spørger, hvor er ancienniteten henne? Jamen – vi kan da ikke diskutere anciennitet samtidig med, at vi diskuterer 15. lkl. Mener altid at have gjort et stort stykke arbejde for, at få alle rykket op, og ikke mindst for at bevare ancienniteten ved oprykningerne.

Til N. O. Dinesen, Av. Jeg har sagt det så tit, at ingen i den afdeling kan være i tvivl derom, at jeg ikke kan sidestille elektroførerarbejdet med almindeligt lokomotivførerarbejde.

Hvad angår indplaceringen, vil elektroførerne begynde i 10. lkl. og slutte i 12. lkl.

Henvendt til N. P. Røgilds, Ab. udtalte Greve Petersen, at han fandt det som et større æselspark, at politiet evt. skulle få en anden pensionsalder, på grund af avancementspørgsmål, det måtte dog være det naturligste, at man ikke benyttede denne form for at løse disse problemer. Kendte iøvrigt ikke noget til, om politiet skulle have sådanne særregler.

Udtalte videre, at det var et stort arbejde der lå bag kommissionsbetænkningen, og problemerne der lå deri, var ikke alene af faglig, men

også af politisk karakter. Således havde partiet Venstre forsøgt at sprænge kommissionen på grund af, at de ville have skatterne holdt udenfor pristallet.

Hvad angik resultatet af kommissionens arbejde, var dette ikke ringere end loven af 1946, det, der var vort problem, var placeringen i lønningsklasserne for lokomotivførerne og 67 års grænsen.

Hovedbestyrelsen har i forbindelse hermed udarbejdet en resolution, som man anbefaler kongressen at vedtage, uden ændringer.

Det er nødvendigt at alle slutter op bag hovedbestyrelsen, dersom vi skal gøre os håb om at nå et resultat. Vi må alle være klare over vor stilling, således at der ingen slinger bliver i valsen, i den tid der kommer.

Anbefalede slutteligt, at kongressen suspenderede sit møde ½ time, således at de delegerede kunne få lejlighed til at sætte sig ind i resolutionsudkastet.

Som foreslået af formanden, holdt kongressen en pause på ½ time, hvorefter mødet genoptoges kl. 16,00, hvor første taler var P. Busk, afd. 1, Gb., der opfordrede kongressen til at tage hovedbestyrelsens udtalelse til efterretning uden ændringer. Afd. 1 opfordrer til fuld tilslutning med resolutionens fulde konsekvens for os alle.

Næste taler B. V. Olsen, Hgl. udtalte, at han ikke syntes man kunne gøre sig til grin med den af Hgl. stillede resolution, som forholdene var i lønningskommissionen nu, var der i realiteten kun to, der kunne siges at basere deres medlemsskab på funktionærklassen.

Afdelingen ville opretholde sit forslag til resolution, og anbefalede at man afviste lønningsloven, ved at stemme på afd. 3's resolution.

N. O. Dinesen, Av. kunne ikke rigtig finde noget sammenhæng mellem Greve Petersens udtalelse om, at han ikke ville anerkende elektroførere som lokomotivførere, når man sammenholdt denne udtalelse med hovedbestyrelsens forslag til lønningskommissionen angående elektroførerne.

Appel, Ar. udtalte, at man vist til en vis grad var tilfreds med kom-

missionens resultat. Det, der havde slået hovedet på sømmet, var afslaget på flere lokomotivførere i 15. lkl. Spurgte om det var disse pladser, der gjorde, at vi skulle forkaste, og spurgte videre, om hovedbestyrelsen var enig heri.

Konsekvensen af det, vi nu stod for at foretage, måtte man ikke være blind for. Kunne godt lide at vide, hvorvidt det var en ubetinget forkastelse, eller om det var at regne for et grundlag at arbejde videre på.

Udtalte endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt alle kolleger ville følge kongressen, kun kunne afgøres ved urafstemning. Uanset dette, ville Ar. afd. dog stille sig bag hovedbestyrelsen, og stemme for resolutionen.

C. B. S. Nielsen, afd. 11, Ge. ville mene, at der i lovudkastet var tale om en reel lønfremgang, uden at man kunne sige, der var nogen egentlig fejlplacering.

Ville dog fuldt ud tilslutte sig resolutionens sidste afsnit, vedrørende pensionerne, og ville derfor anbefale at stemme for resolutionen.

N. K. Jensen, Ar. ville gerne, om der i resolutionen havde stået lokomotivmændene, i stedet for lokomotivførerne, og udtalte en vis skuffelse herover. Ville dog anbefale at stemme for resolutionen.

P. A. L. Jørgensen, afd. 47, Od. Man kan vel gå ud fra, at hovedbestyrelsen, i en given situation, vil kontakte De samvirkende Fagforbund. Kunne anbefale at stemme for resolutionen.

Søltoft, Næ., udtalte, at det navnlig var de 60–63 årige, der burde hjælpes. Udtalte videre, at vi skulle være sikre på, at det overvejende flertal af vore kolleger ville stå bag kongressen. Anbefalede at stemme for resolutionen.

R. G. Holm, afd. 22, Fa., mente at have alle lokomotivfyrbødere bag sig, når han anbefalede at stemme for resolutionen. Ville dog anbefale, at man tog rangermaskinerne med i kravet om oprykning, i modsat fald ville lokomotivfyrbøderne komme til at stå i stampe.

Herefter fik Greve Petersen ordet, og udtalte:

Jeg er ked af de udtalelser, der er faldet, angående hvorvidt hovedbe-

styrelsen var enige i forslaget til resolution. Hovedbestyrelsen kan selv sagt – såvel som andre bestyrelser – være uenige om problemers løsning. Sådan er demokrati nu engang. Men når vi har gennemdebatteret et problem, og nået et resultat, da står hovedbestyrelsen enige udadtil.

Hvad angår forslaget til resolution, da er det en fuldt enig hovedbestyrelse der står bag ved.

Når hovedbestyrelsen havde ventet med at stille resolutionsforslaget, var det selvsagt for at give de delegerede lejlighed til at udtale sig. Var den blevet stillet ved kongressens åbning, havde vi jo ikke fået nogen oplysning om, hvorledes de delegerede så på lovforslaget, og det er der vist ingen der kan være interesserede i.

Kunne videre – angående spørgsmålene om, hvormange oprykninger der vil blive krævet – ikke rigtig forstå disse. Der foreligger nu en helt ny situation, der i sig selv betinger, at vi nu begynder helt forfra, og kræver alle lokomotivførere rykket op.

Udtalte videre, at det ikke var rigtigt, at man allerede nu talte om, at sige stillingerne op. Det, resolutionen udtalte, var vor utilfredshed med de foreliggende forslag om lokomotivførernes placering, og der kunne selvfølgelig – når forhandlingerne herom indledtes – komme situatio-

ner, hvor man måtte bruge en sådan trussel. Men, hvorvidt en opsigelse skulle blive nødvendig, det måtte en ny kongres tage stilling til.

Hovedbestyrelsen må i dette tilfælde bemyndiges til at tage stilling til, hvorvidt den vil kunne godkende et evt. forhandlingsresultat. Kan den ikke godkende, vil kongressen blive genindkaldt, og til den tid må der så tages stilling til, hvorvidt vi skal deponere vore opsigelser.

Henvendt til Dinesen fra Av., udtalte Greve Petersen, at han ville gøre hvad han kunne for en evt. løsning af elektroførerne. Man måtte dog her se på, at hovedstadens indre trafik engang med tiden ville komme under enhedsdrift, således at løn-udbetalingerne til såvel sporvognsførere, elektroførere o. s. v., ville foregå fra samme kasse. I forbindelse hermed må man se i øjnene, at arbejdsmændene vil gøre alt hvad de kan, for at komme ind på S-togene.

Jeg håber på en rolig til- og afgang fra elektroførerstillingen, ellers vil problemet ikke blive let.

Hvad angår de forhandlinger der vil følge – dersom resolutionen vedtages – vil jeg søge de nødvendige kontakter.

Vi må gøre os klart, at det ikke bliver nogen let opgave at løse, det er nu engang ikke en selvbetjeningsbutik, vi er beskæftiget i.

Udtalte sluttelig, at han hellere ville have alle lokomotivførere rykket op, end gå ind for en ændring af 67 års grænsen.

Efter Greve Petersens udtalelser, erklærede afd. 3, Hgl., at man trak den derfra stillede resolution tilbage.

Ved den efterfølgende afstemning – ved navneopråb – om hovedbestyrelsens resolution, stemte samtlige de delegerede herfor.

Resolutionen har været optaget i DLT nr. 8.

Efter afstemningen, udtalte Greve Petersen sin taknemmelighed over den styrke afstemningsresultatet var udtryk for. Det var hans opfattelse, at det var skolede tillidsmænd, der var på denne kongres.

Lykkes det ikke at forbedre resultatet, må en ny kongres tage stilling til, hvad der så skal gøres.

Anbefalede videre, at man fortalte kammeraterne hjemme i afdelingerne, hvorledes forholdene virkelig var, men at vi udadtil undlod de store armbevægelser.

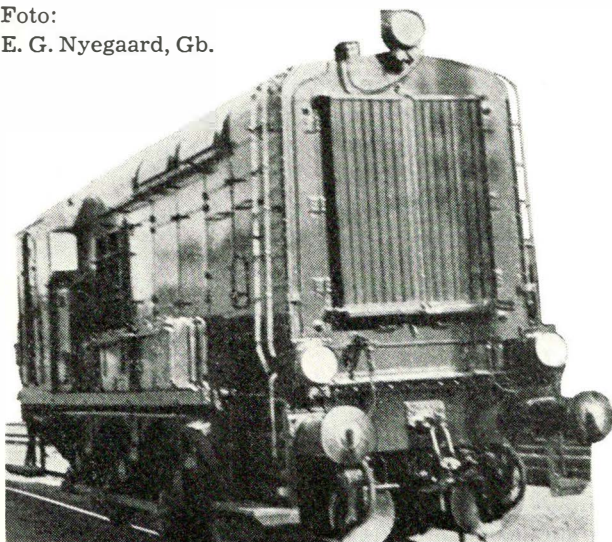
Udtalte sluttelig håbet om, at vi må mødes igen til et godt resultat.

Herefter takkede S. Suneson på dirigenternes vegne for en god kongres, og udbragte et leve for såvel DLF som et godt resultat af de forestående forhandlinger.

J. V. Christiansen, P. H. Andersen,
protokolførere.

Nyt ansigt i traktorparken

Foto:
E. G. Nyegaard, Gb.

Statsbanerne har købt en dieselelektrisk traktor. Den er af type som dem, englænderne fremstillede til brug for egne formål, som f. eks. ved besættelsen af Tyskland. Traktoren er købt brugt, men har gennemgået en grundig istandsættelse på statsbanernes centralværksteder.

Populært kaldes traktoren blandt personalet for »Den grønne elevator«, og den er stationeret ved Gb.

Fabrikatet er English Electric type 6 K. Motor-ydelsen er 400 hk, omdrejningstal 680 pr. min. og største hastighed er 32 km/t. Brændselsoliebeholdning er 1600 l, kølevandsbeholdning 640 l. Den tjenstfærdige vægt udgør 52 t.

Tak

Hjertelig tak for venlig deltagelse samt for fanens tilstedeværelse ved min mand, pensioneret lokomotivfører Thorvald Andersens bisættelse.

Birgitte Andersen.

Jubilæum

Lokomotivfører Johannes Nielsen, Hesselgade 12, Nyborg, kan lørdag den 31. maj fejre 40 års jubilæum som lokomotivmand.

Johannes Nielsen, der begyndte som aspirant i Århus i 1918, forfremmedes til lokomotivfyrbøder i Struer 1. november 1919 og forflyttedes herfra til Nyborg 1. august 1925.

Ved udnævnelsen til lokomotivfører den 1. maj 1937 blev han stationeret i Skive, men opholdet her blev kortvarigt, og turen gik til Struer, hvor han tog aktivt del i organisationsarbejdet. Den 1. august 1944 kom Nielsen tilbage til Nyborg og var her meget aktiv inden for byens foreningsliv, hvilket sikkert vil give sig tilkende på jubilæumsdagen.

Afdeling 19 bringer dig herved en hjertelig hilsen og lykønskning i anledning af jubilæet samt de bedste ønsker for dig og dine kære i fremtiden.

S. A. J.

Opmærksomhed frabedes

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

A. H. Jensen, lokomotivfører, Kalundborg.

Al opmærksomhed ved mit jubilæum den 1. juli frabedes venligst.

B. H. I. Madsen, København Gb.

Al opmærksomhed ved mit jubilæum den 1. juli 1958 frabedes venligst.

Johs. Kjeldsen.

Påskønnelser

Generaldirektoratet har udtalt sin påskønnelse over for lokomotivførerne (11. lkl.) E. P. R. Jensen, Korsør mdt., og S. A. Danum, Gb. mdt., i anledning af den af de pågældende udviste gode agtpågivenhed og resolute handlemåde under en faresituation den 28-3-58 ved Enghave st. Der er udbetalt hver af dem en dusør.

Forfremmelse til lokomotivinstruktør (7. lkl.) (dampdriften) efter ansøgning pr. 1-5-58.

Lokomotivfører (7. lkl.):

A. E. Rasmussen, Århus, i Århus.

Udnævnelse til lokomotivfører i 7. lønklasse efter ansøgning ifølge opslag pr. 1-5-58.

Lokomotivfører (11. lkl.):

R. V. Dorner, Esbjerg, i Esbjerg.
N. P. Jensen, Esbjerg, i Esbjerg.
K. Olesen, Esbjerg, i Esbjerg.
C. F. Svenning, Esbjerg, i Esbjerg.
S. Ø. Hermansen, Esbjerg, i Esbjerg.
H. K. Petersen, Esbjerg, i Esbjerg.
P. J. Andresen, Fredericia, i Fredericia.
Holger Nielsen, Fredericia, i Fredericia.
H. C. Hansen, Århus H., i Århus H.

Trådt uden for nummer efter ansøgning fra 1-6-58 til 31-5-59.

Lokomotivfyrbøder:

L. G. Thomsen, København Gb.

Dødsfald.

Pensioneret lokomotivfører C. P. Andersen, Kalundborg, er afgået ved døden den 6-5-58.

NYE ADRESSER

Lokomotivførerafdeling:

Tønder: Kassererens navn og adresse rettes til: J. L. J. Christensen, Viddingherredsgade 4.

Det jydsk-fynske statsbanepersonales bibliotek

Bibliotekets ordinære generalforsamling afholdes i bibliotekslokalet på hovedbanegården i Århus, opgang F, fredag den 27. juni 1958 kl. 16,30 med dagsorden:

1. Beretning om virksomheden.
2. Fremlæggelse af det reviderede årsregnskab.
3. Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer i henhold til statutterne. (De afgåede er: Rangerformand O. B. Eriksen, trafikkontrollør S. A. V. Fischer og håndværker A. Thomsen).
4. Valg af revisor. (Den afgåede er: Stationsforstander Brøsted).
5. Valg af 2 suppleanter for bestyrelsen. (De afgåede er: Trafikkontrollør T. Amdi Petersen og håndværker G. Jensen).
6. Valg af 1 suppleant for revisorerne.
7. Eventuelt.

Det reviderede årsregnskab for 1957-58 vil være fremlagt i bibliotekets udlånslokale i tiden 20.-27. juni 1958 til gennemsyn for bibliotekets medlemmer.

P. b. v.

S. Svane Knudsen.

Vi kan oplyse, at forsidebilledet i DLT nr. 9 er fotograferet af lokomotivfyrbøder S. Jørgensen, Kalundborg.

**Det bedste
I CYKLER OG RADIO**

V. Petersen
Jyllandsgade 22
Fredericia
Tlf. 1033

FÆLLESBAGERIET A/s

Fredericia . Tlf. 602
Køb altid Brød fra Fællesbageriet

Vi mødes hos
Agnes

Venlig hilsen
Agnes Petersen
tidligere »Fremad«

Telf. 85

Louis Nielsen
Danmarksgade 6, Fredericia
Gardiner & sengeudstyr
*Leverandør til
Brugsforeningen*

Fredericia Mejeri

Anbefaler sig med **Gothersgade 14**
1. Kl.s Mejeriprodukter

»LA BELLA«

Gothersgade 15
Fredericia, Tlf. 598
v. Doris Sørensen

Blomster- og Kranseforretning anbefales de ærede Medlm.

Ekvipér Dem i

London-Magasinet

FREDERICIA

**FREDERICIA KUL-
OG BRÆNDEHANDEL A/S**

KUL- OG KOKS-IMPORT

Forhandler af Fredericia Gaskoks

IMPORT AF

BRÆNDELSOLIER

KULPLADS OG KONTOR:
VESTHAVNEN
TELEF. 955

BOGTRYKKERIET

Nørrebrogade 5, Fredericia
A. Petersen . Tlf. 1014

Alle Arter Tryksager til smaa Priser
Festsange - Telegrammer

Ougaard & Jensen

Danmarksgade 21 A
Fredericia
Telefon 332

Alt i herre- og drengetøj

**Farve-
bøtten**

Tapet . Malervarer . Rullegardiner
v. Holger Häuser
Danmarksgade 23 . Fredericia . Tlf. 1337

FREDERICIA KUL-KOMPAGNI A/s

Loehr og Holmelund

... vi sælger varme

Telefon
170-888
4 linier

FREDERICIA BRUGSFORENING

3 selvbetjeningsbutikker
2 betjeningsbutikker

BLIV MEDLEM - INDSKUD 2 KR.

TEATER RESTAURANTEN

TLF. 2500 FREDERICIA TLF. 2500
Byens nye, elegante mødested

Fra kvist til kælder
når maling det gælder

Neergaards bedst

Telf. 165 . Struer

Aut. installatør

Henry Bertelsen

Tlf. 691-191 . Giro 48003
Østergade 5 . Struer

**Thomas Hansen's
Bageri**

bringes i velvillig Erindring
Brødet bringes overalt i Byen
Danmarksgade, Struer, Tlf. 308

*For Synet en Vinding,
køb Brillen hos Sinding!*

★ **STRUER . Tlf. 119**

A/s Struer Kulimport

Telf. 777

P. WEILING

Struer . Tlf. 93

anbefaler alt
i moderne
Blomsterbinderi

NYBO

STRUER

- et godt Sted at handle

Frisørsalonen

Jyllandsgade 9 . Struer

anbefales
Gustav Jensen

Aa. V. Kristensen

Kolonial, Vin og Delikatesse

Jyllandsgade 16, Telf. 322

I Sol og Pløre
gaa eller køre *Brug*

Skotøjsbørsens Fodtøj

Struer - Telf. 109

Ægte Struer Grovbrød

P. JOHANSEN

Slagter- og Viktualieforretning
Søndergade 56 Telf. 617

Marketenderiet

*i Centralværkstederne
og Godsbanegaardens
Lokomotivremise*

Driftsudvalget

anbefales

FRICHS

Ja...**HOF**
har den rene
friske
pilsnersmag..!

Carlsberg

Fiskehus Nr. 1

Poul Nielsen
Tlf. Kalundborg 659

Altid friske Torske-
og Rødspøttefilet'er
samt Fiskefars
Leverandør til Feriehjemmet.

Importkompagniet [^]/₅
Kalundborg
Telf. *33 (Flere Ledn.)

Import af

**KUL, KOKS,
BRIKETTER &
BRÆNDELSOLIER**

Største private Virksomhed for Fremstil-
ling af B andager og kunstige Lemmer.

Nyrop & Maag ^a/_s
KØBMAGERGADE 43. K • C. 768

NYROP

FILIALER:
SØNDERALLÉ 5. AARHUS • KLAREGADE 7. ODENSE

Murermester og Cementvarefabrikant,
anbefaler sig med alt
Chr. Schrøder
Tlf. Kalundborg 360
Murerarbejde, Terrasso-
arbejde, Havefliser,
Flagstangsfødder m. m.

OTTO NIELSEN
Malermester
★
Tlf. Kalundborg 447

Beiers TAPET & FARVER Tlf. 254
SKIBBROGADE 3, KALUNDBORG
Leverandør til Feriehjemmet.

Tag Kager med hjem fra **Clorius**
Spec.: Fødselsdagskringler
Tlf. Kalundborg 187 Prøv mine Kræmmerhuse

Fineste Kød, Flæsk, Paalæg
Slagteriets Udsalg, Kordilgade 44
Tlf. Kalundborg 161 Leverandør til Feriehjemmet

Er Lyset i Uorden
da ring til Kalundborg 520
KJÆR CHRISTENSEN . aut. Installatør
Leverandør til Feriehjemmet

A. M. JØRGENSEN
Kleinsmed. Aut. Gas- og Vandmester. Centralvarme, Bad, WC, Pumpeanlæg
Sct. Jørgensbjerg 25
Tlf. Kalundborg 71

KALUNDBORG KULKOMPAGNI
Aktieselskab
Tlf. TRETEN

M. H. Iversen
Mode- og Manufakturforretning

Kalundborg - Tlf. 82

Leverandør til Feriehjemmet

N. JENSENS SØNNER
Inventar og Bolig Montering
Tlf. Kalundborg 280

Slagtermester **Børge Rasmussen**
Kød- og Paalægsforretning
Kordilgade 10, Tlf. Kalundborg 173
Altid 1ste Kl. Varer . Hjemmelavet Paalæg